

O OSAMELOM MACKOVI

Napisala Emily Lim
Ilustroval Neal Sharp

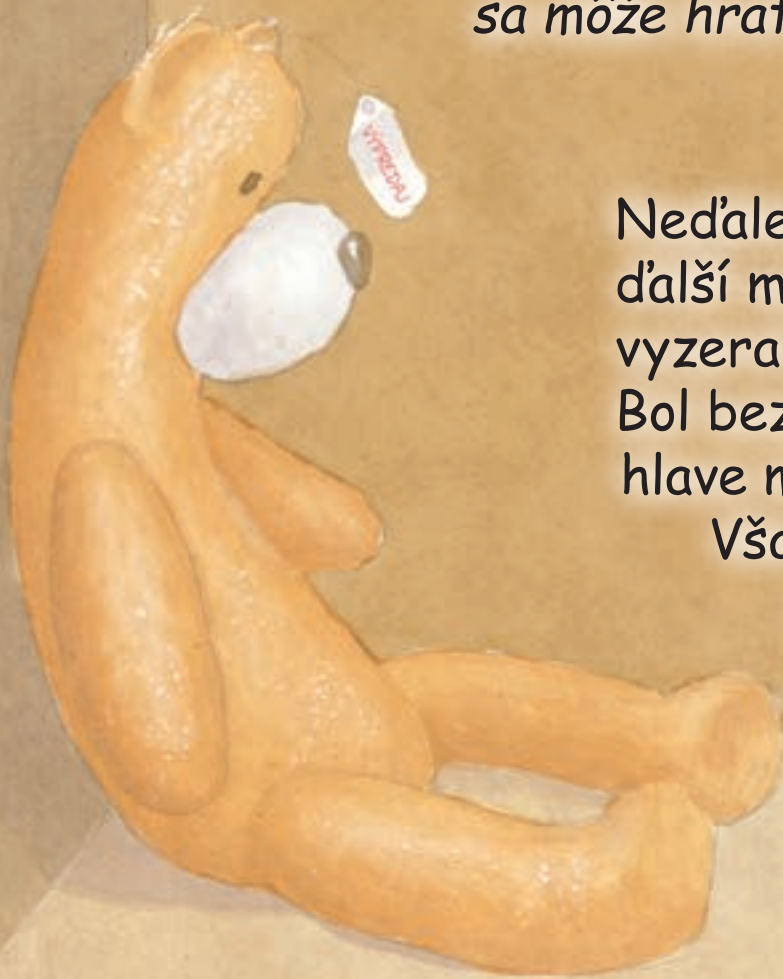
ОАЯНН

Bol raz jeden plyšový medvedík, ktorý býval v malom hračkárstve. Sedel tam zabudnutý, každým ohrdnutý. Tento macko bol zle zošitý a mal dve odlišné očká. V továrni na hračky zabudli aj na ústa, a tak medvedík nevedel ani rozprávať. Ostatné hračky v obchode sa mu vysmievali a keďže bol taký spackaný, volali ho Packo.

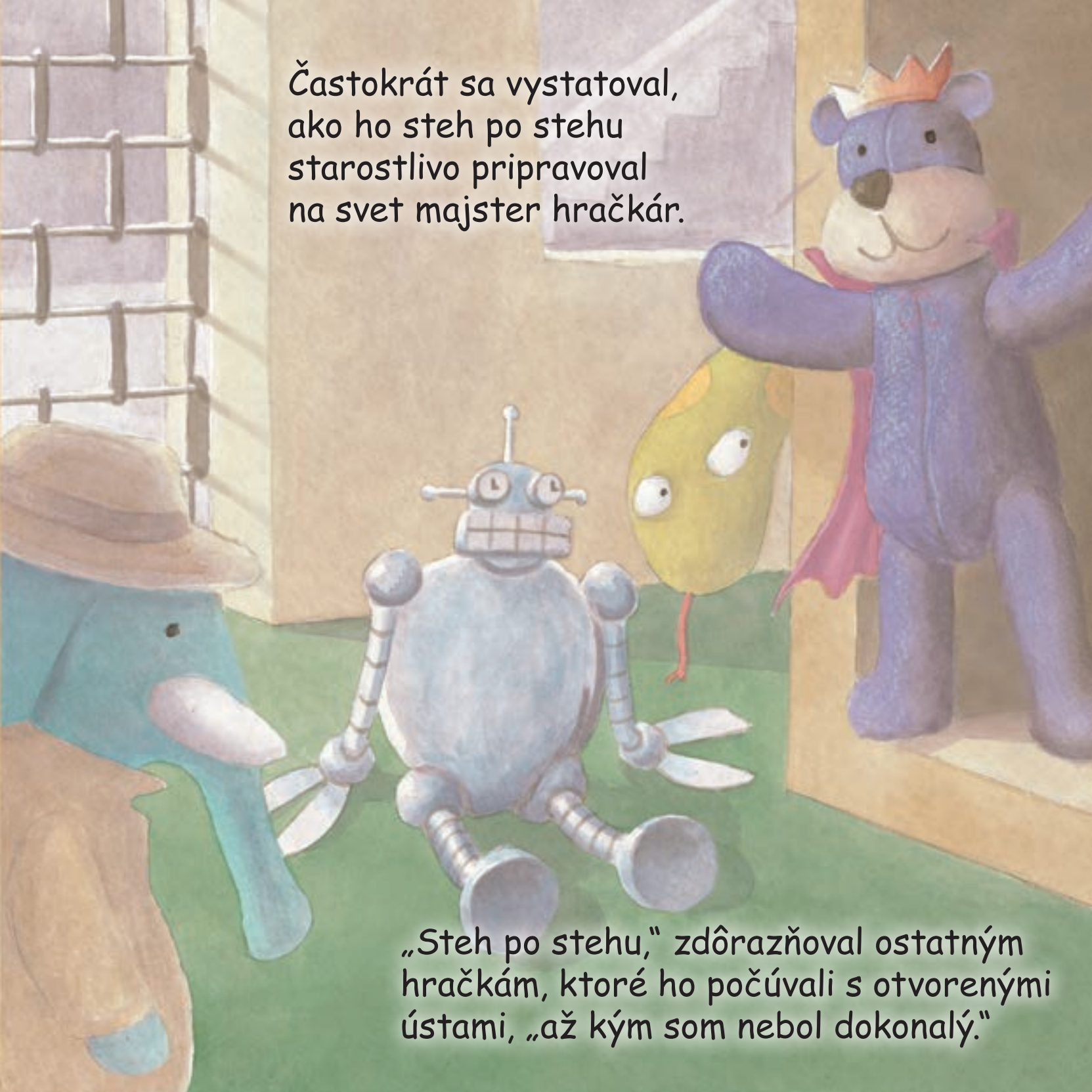
VÝPREDAJ

Ach, aký som len nešťastný,
pomyslel si neraz Packo. Dlho,
predlho už sedím na tejto poličke...
Kiežby aj mňa chcelo nejaké dieťa...
Ako kamaráta, s ktorým
sa môže hrať! To by bol život!

Nedávleko na poličke sedel
ďalší medvedík, ktorý
vyzeral ako malý princ.
Bol bezchybne zošitý a na
hlave mal drobnú korunku.
Však i bol na seba
náležite pyšný.

Častokrát sa vystatoval,
ako ho steh po stehu
starostlivo pripravoval
na svet majster hračkár.

„Steh po stehu,“ zdôrazňoval ostatným
hračkám, ktoré ho počúvali s otvorenými
ústami, „až kým som nebol dokonalý.“

Každé ráno sa Princ pred
otvorením hračkárstva starostlivo
učesal a narovnal si korunku.

„Musím vyzerat' čo najlepšie,“
hovorieval Packovi, ktorý sa
naňho iba nemo díval. „Čo
ak dnes nadíde deň, keď
si ma niekto kúpi a vezme
so sebou do krásneho,
veľkého domu?“

Krátko na to, deň pred Vianocami,
prišlo do obchodu malé dievčatko.

„Chcem toho macka
s korunkou,“ povedalo.
„Moja bábika-princezná
ma už nebaví.“

Medvedík Princ teda šiel
domov s dievčatkom do
krásneho, veľkého domu.

